

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.262/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Wéber Éva Zsófia ügyvéd (ügyvéd címe1) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – dr. Gerő Tamás ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2020. február 9. napján kelt 19.P.21.200/2018/28. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (Kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes a Magyar Államnak megfizetni 80.000 (Nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes producerként tevékenykedik, egyik játékfilmje a film címe című, személy² által rendezett film, mely a cég¹ Kft. gyártásában készült. Az alperes szintén producerként dolgozik a filmszakmában.

[2] A felperes tulajdonostársa és ügyvezetője a cég1 Kft-nek. A társaságban dolgozik személy3, aki a film címe c. film kapcsán a felperes társproducere volt, a film marketingje kapcsán az összes feladatot ő látta el a felperessel és a rendezővel egyeztetve. személynek3 már korábban, 2016-tól kezdődően vitája volt a akadémiával azzal kapcsolatban, hogy a cég1 által nevezett filmeket nem lehetett feltölteni a Filmhéten induló filmek versenyeztetésére szolgáló internetes felületre, s technikai akadály miatt nem lehetett rájuk szavazni. A film címe című film kapcsán a akadémia megkereste H.D.-t, hogy nevezik-e, mire igenlő választ adott. A cég1 2018. január 12-én nevezte a filmet a Filmhét programjába, azonban azt a technikai rendszer nem fogadta el. Ezt követően a cég1, személy3 és a akadémia között ismét vita alakult ki, amelynek következtében személy3 úgy döntött, hogy a film címe című film nevezését visszavonja. A nevezés visszavonása rendkívül erős sajtóvisszhanggal járt. A Magyar Újságírók Szövetsége Film-és Tévékritikus Szakosztálya és a Magyar Filmművészek Szövetsége Filmkritikus Szakosztálya – vagyis a Filmkritikusok - Díjának átadásán 2018. február 2-án a legjobb első filmnek járó díjat a film címe című film kapta, valamint a filmben nyújtott alakításáért személy1 a legjobb férfi epizódalakítás díját vehette át. A díjátadás során személy2 köszönőbeszédében tájékoztatta a nevezés visszavonásáról a jelenlévőket és a sajtónyilvánosságot.

[3] Az alperes 2018. február 2. napján a következő posztot tette közzé a közösségi oldal profilján: „A filmszakma eddig nagyjából mentesült a NER sötét ostobaságaitól, bár az egyik legmélyebb képviselőjük alkalmanként producerként próbálkozik. Két filmet már tönkretett (film címe2, film címe), de a hírek szerint kifejezés. Nem engedi indulni a film címe című filmet a Filmhéten felperes??! Az elmúlt évek kiemelkedő műfaji filmje egy elsőfilmes tehetség! Gondolom a showhivatal akadémia „rendező-szeretett-volna-lenni” gyáva elnöke ezt jóvá is hagyta!! Ha lenne szakmai összefogás IT’S THE TIME (to share).”

[4] A felperes 2018. február 8. napján kelt levelében felszólította az alperest a személyiségi jogait sértő közösségi oldal poszt törlésére, elégtétel adására, illetőleg 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére amiatt, hogy az „Újabb foka a patkányizmusnak” kifejezéssel megsértette a felperes becsületét, az kifejezőmódjában olyan indokolatlanul sértő, lealázó, amely alkalmas a felperes társadalmi megítélésének negatív befolyásolására. A felszólító levél kitért arra, hogy az alperes már korábban is megsértette a felperes személyiségi jogait, egy 2014. évi közösségi oldal posztjával összefüggésben 31.P.20.571/2014. számon polgári per volt folyamatban, melyet 2014. szeptember 8. napján a felek megállapodásukkal lezártak, s abban az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben az egyezség megkötését követően lopással vagy más bűncselekmény elkövetésével megalapozatlanul vádolná felperest, illetve felperes vagy annak közeli hozzátartozói személyiségi jogát sértő kijelentést tesz, 1.000.000 forint sérelemdíjat fizet meg a felperesnek. Erre tekintettel a felperes felszólította az alperest a közösségi oldal poszt 3 napon belüli törlésére, egy másik posztban elégtétel adására, továbbá 1.000.000 forint megfizetésére.

[5] Az alperes visszautasító válaszában kifejtette, hogy a patkányizmus szó nem létezik a magyar nyelvben, azzal a NER-t mint jelenséget és folyamatot véleményezte, nem a felperest. A sérelmezett bejegyzést törölte, azonban elégtételt nem adott, és sérelemdíjat sem fizetett a felperes részére.

[6] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint az alperes a 2018. február 2. napján 20 óra 30 perckor kelt közösségi oldal posztjában az „kifejezés” kifejezéssel megsértette a felperes személyiségi jogát, nevezetesen becsületét. Kérte a bíróságot, hogy az alperest tiltsa el a további jogsértéstől, kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze arra, hogy adjon megfelelő elégtételt, ennek megfelelően saját közösségi oldal oldalán tegye közzé az alábbi közleményt: „2018. február 2. napján a közösségi oldal oldalamon olyan bejegyzést közöltem, amely felperes személyiségével kapcsolatban személyiségi jogot sértő állítást tartalmazott. Az általam használt „kifejezés” kifejezéssel megsértettem felperes becsületét. A fenti becsületsértő kijelentésemért ezúton kérek elnézést felperestől.” Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére, továbbá a per költségeinek viselésére. Álláspontja szerint a „patkányizmus” kifejezés, mint véleménynyilvánítás sérti a személyiségi jogát, mert kifejezés módjában olyan indokolatlanul sértő, megalázó, amely alkalmas felperes társadalmi megítélésének negatív befolyásolására, emberi státuszát nyilvánvalóan súlyosan becsmérli, s ezen kritikát még egy közszereplőnek sem kell túrnie. Jelentőséget tulajdonított a felek 2014. szeptember 8. napján létrejött megállapodásának, melyet értelmezése szerint az alperes a felperessel nem, mint közszereplővel kötött, hanem mint magánszeméllyel. Így az alperes a felperes fokozott tűrési kötelezettségére nem hivatkozhat.

[7] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte 250.000 forint összegben. Vitatta a jogsértést kifejtve, hogy a „patkányizmus” az alperes által kitalált műszó, tényleges jelentése értékítélet, a felperes cégének produceri eljárására, rossz filmforgalmazásra, a filmek forgalmazójának egyes cselekedeteire utalt. A közösségi oldalon a véleménynyilvánítási szabadságával élt, amikor általánosságban állást foglalt egy szakmai vita részeként, nem konkrétan a felperesre utalva. Állította, hogy mivel a per tárgyává tett közösségi oldal bejegyzést törölte, további elégtétel adása, illetve sérelemdíj megfizetése szükségtelen.

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 250.000 forint perköltséget, az államnak pedig 60.000 forint illetéket.

[9] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, IX. cikk (1) és (4) bekezdése, az 1993. évi XXXI. törvényben kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 10. Cikk 1. és 2. bekezdése, a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdése, a 2:43. § d) pontja, 2:44. §-a, a 2:45. § (1) és (2) bekezdése, valamint a PK. 12. számú állásfoglalás III. pontja, az Alkotmánybíróság számos határozata és a következetes bírói gyakorlat (BH2004. 104.) alapján megállapította, hogy a film címe című film nevezésének visszavonása tárgyában vita alakult ki a felperes által vezetett cég 1 Kft. képviselőjében eljáró személy³ és a rendező között, majd a társadalmi vitává szélesedett helyzetben fogalmazta meg az alperes véleményét a közösségi oldal posztban.

[10] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott, hogy mindkét peres fél közszereplő. Értelmezése szerint az alperes az elsőfilmes rendező, személy² érdekei mentén fogalmazta meg egyébként hétköznapi módon a szakmai véleményét, amelyben használta a felperes által kifogásolt „kifejezés!” kifejezést, amit a felperes is véleménynyilvánításként értékelt. Az alperes véleményformálásának ténybeli alapját magában a közösségi oldal-posztban kifejtette: álláspontja szerint a felperes már két filmet tönkretett, és most pedig nem engedi indulni a film címe című filmet a Filmhéten.

[11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a tények mentén a felek között szakmai vita zajlik, amelynek eldöntése nem tartozik a bíróságra. A véleménynyilvánítás, a társadalmi és politikai, vagyis a közéleti viták szabadsága és sokszínűsége védelmének szükségessége mellett kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában jellemzően a politikai jellegű közéleti szólások szabad kinyilvánítását tekinti a véleménynyilvánítás szabadsága legbensőbb védelmi körének (5/2015. (II.25.) AB határozat, azonban a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólásnál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál. Ennek megfelelően a közéleti viták nemcsak az állami és önkormányzati, a közhatalmi intézményrendszer működésének egészét fogják át, hanem felölelik az üzleti élet, társadalmi felelősségvállalásának és az üzleti élet világában jelentkező közéleti kérdéseket is. Így az elsőfokú bíróság közéleti vitának értékelte a perbeli, sajtónyilvánosságot is kapott vitát. E körben figyelemmel volt a sajtómegjelenésekre és az alperes egy másik sajtónyilatkozatára is. Értékelte továbbá, hogy a peradatok szerint a filmet a cég¹ benevezte a Filmhétre, azonban a rendezőtől független konfliktus miatt személy³ döntött úgy, hogy visszavonja a nevezést – ez pedig a rendezőben és az alperesben is kérdéseket vetett fel, s ugyanezeket a kérdéseket feszegették a nyilvánosság előtt a sajtóban megjelent újságcikkek, a cikkekben nyilatkozó interjúalanyok is. Mindeközben fogalmazta meg az alperes a véleményét a közösségi oldalon, amiben a jelenséget patkányizmusnak nevezte.

[12] Mindezek eredményeként az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes által megfogalmazott patkányizmus kifejezés alapvetően nem a felperesre vonatkozott, még akkor sem, ha vele közvetve összefüggésbe hozható. A felperes által követett filmproduceri gyakorlatra, mint jelenségre vonatkoztatta az alperes az általa használt kifejezést, a jelenséget minősítette erős hangvétellel. Ezért a szövegkörnyezetet és a szöveg jelentéstartalmát is figyelembe véve a sérelmezett közlés nem haladja meg az Alaptörvény biztosította véleménynyilvánítási szabadság határait. A felperesnek, mint közszereplőnek a kialakult közérdeklődésre nagymértékben számot tartó társadalmi vita és szakmai vita közben fokozottabb tűrési kötelezettsége van a vele, illetőleg az ő cégéhez köthető intézkedésekkel kapcsolatosan megfogalmazott akár éles hangvétellű kritikai megnyilvánulásokkal szemben.

[13] Az elsőfokú bíróság a felek korábbi megállapodásának, egyezségének nem tulajdonított jelentőséget, feladatának azt tartotta, hogy abban a kérdésben döntsön, hogy a felperes által sérelmezett közlemény sérti-e a felperes személyiségi jogát.

[14] A perköltség viseléséről a Pp. 78. §-a, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § és 15. §-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján, az ügyvédi munkadíj tekintetében mérlegeléssel határozott.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, a Pp. 383. §-a alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresetnek való helyt adást és az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyvédi megbízási szerződésben meghatározott 300.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjra kiterjedően.

[16] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem a Ptk. és az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban értelmezte a becsülethez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonyát, illetve mérlegelési jogkörben hozott döntése nem helytálló. A Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjai alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményét minősítse okszerűtlennek, ennek alapján a tényállás módosítását és kiegészítését kérte, továbbá kérte, hogy a másodfokú bíróság a megállapított tényekből vonjon le az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést, s a megállapított tényeket minősítse másként, továbbá jogszabálysértés hiányában is mérlegelje felül az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntését.

[17] Korábbi anyagi jogi hivatkozásai mellett kiemelte a Ptk. 6:2. § (1) bekezdését és a 6:58. és 6:59. §-ait, és előadta, hogy okirati bizonyítékai mellett tanúkkal igazolta a film címe című film forgalmazásának megfelelő voltát, illetve azt, hogy a film mozis kudarc nem a felperes rossz, ártó szándékú produceri, illetve forgalmazási tevékenységének tudható be. Különösen lényegesnek tartotta a felperes személyes meghallgatása során elmondottakat, melyet személy3 is megerősített tanúvallomásában, miszerint személyesen lobbizott azért A.V-nál, hogy filmforgalmazási célú támogatásra is lehessen pályázni, így film címe volt az első film, amely támogatásban részesült, hogy eredményesebben lehessen forgalmazni. Így különösen megalapozatlan az vélemény, hogy felperes filmjei forgalmazásával tönkre akarta volna tenni azokat, így az értékítéletnek, következtetésnek minősülő közlés ténybeli alapja hiányzik.

[18] A felperes fellebbezésében közszereplői minőségét nem vitatta, azonban a „patkányizmus” kifejezést a társadalomban kialakult kulturált érintkezési mód követelményei szerint nem megengedettnek, feleslegesen sértőnek tartotta, így az alperes által megfogalmazott vélemény, bírálat szerinte meghaladja az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítási szabadság kereteit. Önmagát azonban nem tartotta kiemelt közszereplőnek, mivel közhatalmat nem gyakorol, és sérelmezte, hogy ezt az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe.

[19] Nem találta megalapozottnak az elsőfokon eljáró bíróság azon megállapítása sem, mely szerint a használt „patkányizmus” kifejezés nem felperesre vonatkozott. Ténykérdésnek

tartotta, hogy a poszt személy szerint nevesíti felperest, így személyiségi jogainak védelme iránti igényt érvényesíthet, ugyanis a kifogásolt közlemény rá vonatkozik. Ennek megállapításához nincs szükség még arra sem, hogy az érintett személy név szerint megjelölésre kerüljön. Az elsőfokú bíróság ítéleti megállapítása szerint más értelme lenne a szövegnek, ha az alperes a mondandóját akképpen fogalmazta volna meg, hogy felperes két filmet már tönkretett, itt az újabb foka a „patkányizmusának”. A felperes álláspontja szerint viszont nem megalapozott ilyen különbséget tenni, ez az egyetlen magánhangzó nem változtatta volna meg alperes közlendőjének lényegét, a mondat értelmét, a birtokos jelző használata nélkül is ugyanazt az üzenetet közvetíti olvasó részére: „felperes producerként a patkányizmus újabb fokára lépett.” Ez pedig olyan megnyilvánulás, amely álláspontja szerint átlépi a szabad véleménynyilvánítás kereteit, ugyanis a felperes személyét undort keltő állathoz (patkány, féreg, csótány stb.) hasonlítja.

[20] Idézte a 3263/2018. (VII. 20.) AB határozatot, mely a becsülethez való jog értelmezését a közügyek szabad vitatása fényében akképpen rögzítette, a becsülethez való jog a közügyek vitájában korlátozottan nyújt védelmet, és csak azon kijelentések szankcionálhatók, amelyek túllépnek a becsület sérelmén és már az emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusát sértik, az Alkotmánybíróság a becsületérzés sérelménél szigorúbb mércét határozott meg. Az alperes dehumanizáló véleménye azonban a felperes közszereplői mivolta ellenére is jogsértő, ugyanis az emberi méltóság védelme a közszereplőket is megilleti.

[21] Az elsőfokú ítélet megállapításaival szemben különös jelentőséget tulajdonított a felek korábbi

megállapodásának, melynek 3. pontja szerint az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben az egyezség megkötését követően lopással vagy más bűncselekmény elkövetésével megalapozatlanul vádolná felperest, illetve felperes, vagy annak közeli hozzátartozói személyiségi jogait sértő kijelentést tesz, abban az esetben 1.000.000 Ft sérelemdíjat fizet meg felperesnek. A felperes értelmezése szerint az alperes nem felperesrel, mint közszereplővel kötötte a szerződést, hanem a közügyek vitelétől teljesen függetlenül felperesrel, mint magánszeméllyel. Alperesnek a megkötött polgári jogi megállapodás alapján kötelme keletkezett arra, hogy felperes, mint magánszemély személyiségi jogait ne sértse meg. Így nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a felek közötti megállapodás relevanciával a jelen per eldöntése szempontjából nem bír. Mert bár a bíróságnak külön kell döntenie arról, hogy az adott alperesi közlemény sérti-e felperes személyiségi jogait, azonban az érvényes megállapodás léte okán a megállapodásból származó kötelemkeletkeztető tény, mint érvényesített jogot külön kellett volna elbírálnia, így személyiségi jogainak megsértését nem közszereplői minőségével összefüggésben kellett volna mérgeálnia.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperest a másodfokú eljárásban felmerült 200.000 Ft perköltségében való marasztalását kérte.

[23] Abból kiindulva, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog mindenkit megillet, állította, hogy a film címe című film kapcsán kibontakozott, széles társadalmi csoportokat érintő helyzetben fogalmazta meg a peresített véleményét az alkotók védelmében. Előadása szerint a „patkányizmus” kifejezés alapvetően nem a felperesre vonatkozott, még akkor sem, ha vele közvetve összefüggésbe hozható: azt az alperes a felperes által követett filmproduceri gyakorlatra, mint jelenségre vonatkoztatta. Nem volt szándékában dehumanizálni a felperest, a sérelmezett jelző egy kreált szó, másrészt nem a személyére vonatkozik, hanem arra az eltorzult közhangulatra, ami a kultúránkat is körülveszi. Arra is hivatkozott, hogy mivel nem vádolta meg alperes semmilyen bűncselekménnyel felperest, ezért sem tartja a személyiségi jogait sértő kifejezésnek, ezért alperes visszautasítja bármilyen kártérítés megfizetését, illetve bocsánatkérő közlemény közzétételét.

[24] A felperes fellebbezése nem alapos.

[25] A másodfokú bíróság az elsőfokú döntésével egyetértett.

[26] A másodfokú bíróság az alperes közösségi oldal-posztját az elsőfokú bíróságtól részben elérően értelmezte a személyiségi jogsértések elbírálása során is irányadó PK 12. sz. állásfoglalás II. pontja alapján. A magyarországi filmművészet, annak eseményei és alkotói iránt érdeklődő olvasó az írásból megismerhette az alperes azon véleményét, hogy a „NER ostobaságaiban” osztozó, „producerként próbálkozó” személy már két filmet (film címe2, film címe) pontosan meg nem határozott módon tönkretett, s „a patkányizmus” újabb foka, hogy a film címe című filmet a név szerint megnevezett felperes nem engedi a filmhéten indulni. A felperes teljes nevével történt megnevezése alapján egyértelmű, hogy az alperes őt nevezi meg olyan személyként, mint aki a film címeot nem engedte indulni a megmérettetésen, a „patkányizmus” kifejezés tehát – birtokos személyjel hiányában is – a felperesre vonatkozik, így a felperesi keresetiségi jog megállapítását követően vizsgálható, hogy a kifejezés sérti-e a felperes becsületét.

[27] A PK 12. sz. állásfoglalás III. pontjához fűzött indokolás a sajtóközlemények kapcsán kifejti, hogy az azokban foglalt álláspont, bírálat, értékelés nem felel meg társadalmi rendeltetésének akkor sem, ha a közlemény más személyiségét sértő valótlan tényállítást nem tartalmaz, ezért nem ad alapot helyreigazításra, de a kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, lekicsinylő, lealacsonyító, durván sértő kifejezés használata okoz sérelmet (pl. a politikai, művészeti, tudományos vitában felesleges, sértegetésre irányuló, a társadalomban kialakult kulturált érintkezési mód követelményei szerint sem megengedett közlési mód használata). Ennélfogva a másodfokú bíróság a fellebbezésben előadottakkal szemben közömbösnek találta, hogy az alperesi poszt közzétételére társadalmi vita keretében került sor vagy sem, a használt kifejezés – mely a felek által nem vitatottan véleménynyilvánítás – kapcsán az bírt jelentőséggel, hogy a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint az a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas-e, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó-e.

[28] A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adott személyt a tettein keresztül minősítő „patkányizmus” szó kifejezőmódjában nem olyan mértékben bántó, sértő, lealacsonyító, hogy az alkalmas lenne az adott személy becsületének megsértésére. Bár a patkány a köztudatban az „undort keltő”, „élősködő”, „alantas”, „tisztátalan” fogalmakhoz kapcsolódik, az alperes a felperest nem nevezte állatnak, patkánynak, így a tettek minősítése – amellet, hogy az adott személyre vonatkozik – nem kötődik olyan szorosan az adott személyhez, mint ha a felperest magát patkánynak nevezte volna. E vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletében példaként felhozott „patkányizmusa” kifejezésben a birtokos személyjel használatával sem állna elő olyan tartalmi módosulás, mely a tettek vonatkozó kritikus kifejezést az adott személy emberi mivoltához, ezáltal emberi méltóságához szorosabban kapcsolná.

[29] A felperesi fellebbezésben írtakkal szemben rámutat az ítéltábla, hogy a Ptk. 2:44.§-ának (1)-(3) bekezdései, mint kógens rendelkezések nem használják a „kiemelt közszereplő” fogalmát. A törvényi rendelkezések egyértelműen irányt mutatnak atekintetben, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok – így a véleménynyilvánítás jogának - gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A másodfokú bíróság álláspontja szerint közügy a közpénzből származó forrásokkal támogatott filmalkotások bemutatása, fesztiválokra való nevezése, közönséghez való eljuttatása, ennél fogva az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánítás védelemben részesül. A felperes producerként, filmes szakemberként ezen tevékenysége, cselekedetei és megnyilvánulásai tekintetében – mint azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - közéleti szereplőnek minősül, akinek az ezen tevékenységét illető kritikus véleménynyilvánítások kapcsán fokozott tűrés kötelezettsége van, figyelemmel arra is, hogy az alperesi közlések tárgyköre nem haladta meg a közügyek szabad vitatásának körét, nem terjedt ki a felperes magán- vagy családi életére (Ptk. 2:44. § (2)-(3) bekezdései).

[30] Oszlja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a felek között 2014. szeptember 8. napján kötött szerződés irreleváns. A személyiségi jogvédelem a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésében írtak szerint is abszolút, így közömbös, hogy a jogsértéstől való tartózkodásra az alperes szerződésben kötelezettséget vállalt-e. Emellet a perben nem merült fel, hogy az alperes a felperest bűncselekmény elkövetésével vádolná. A sérelemdíj kapcsán az alperes vállalta ugyan, hogy a felperes – vagy hozzátartozója – személyiségi jogának megsértése esetén 1.000.000 Ft sérelemdíjat fizet meg, azonban a felek nem határozták meg, mit tekintenek személyiségi jogsértésnek. Jogerős ítéleti rendelkezés hiányában a felperes egyoldalúan nem határozhatja meg, mit tekint – szubjektíve – személyiségi jogsértésnek, így önmagában a szerződés alapján nem jogosult sérelemdíjra sem.

[31] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el, s az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1)-(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az eredménytelen felperesi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint a 383. § (5)-(6) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes Pp. 81. §-a és 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint felmerült, a költségjegyzék alapján felszámított másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségének viselésére. Az illeték tárgyában hozott rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésén és az 62. § (1) bekezdés f) pontján alapul.

Budapest, 2021. év május hó 20.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró